

C71 – BUI5

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2007-2008

4 december 2007

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR BUITENLANDS BELEID, EUROPESE AANGELEGENHEDEN,
INTERNATIONALE SAMENWERKING EN TOERISME

INHOUD

Vraag om uitleg van de heer Jan Loones tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over het toeristische belang van de sector van de huurvakantiewoningen voor de kust	1
Vraag om uitleg van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over Nederlandse vertalingen in de EU	4
Vraag om uitleg van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de onnauwkeurige berichtgeving in Flanders Today over de gevolgen van de splitsing van het kiesarrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde	7

Voorzitter: de heer Karim Van Overmeire

Vraag om uitleg van de heer Jan Loones tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over het toeristische belang van de sector van de huurvakantiewoningen voor de kust

De voorzitter: De heer Loones heeft het woord.

De heer Jan Loones: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, dit is geen nieuw onderwerp, maar ik stel deze vraag naar aanleiding van de zeer overtuigende nota 'Memorandum toeristisch verhuur aan de kust' van 12 september 2006 van de Confederatie van Immobiliengroepen (CIB) Kust die recent is geactualiseerd. De heer Jan Jassogne, gedelegeerd bestuurder van CIB, is al heel lang bezig met het toerisme in Vlaanderen en specifiek aan de Vlaamse kust. Tussen haakjes, hij gebruikt consequent de term 'Vlaamse Kust'. Hij trekt voor de zoveelste keer aan de alarmbel. Er is het nieuwe Logiesdecreet en er zijn nieuwe gegevens binnen Toerisme Vlaanderen. Het belang van tweedeverblijfstoerisme stijgt verder. Onze statistische gegevens gaan daar echter volledig aan voorbij en ook het beleid houdt er geen rekening mee.

Er zijn ongeveer 80.000 vakantiewoningen aan de kust. De meeste worden aangewend voor eigen gebruik, maar vele worden daarnaast ook verhuurd. Het kusttoerisme evolueert naar een tweedeverblijfstoerisme. Dat hoeft helemaal niet slecht zijn. Uiteraard moeten we veel belang hechten aan de hotelsector, het sociaal toerisme, kampeerterreinen enzovoort. Het toerisme wordt door het tweedeverblijfstoerisme echter ook over het volledige jaar gespreid. Hoe langer hoe meer komen mensen het hele jaar door naar hun tweede verblijf. Ook al zijn het geen echte toeristen maar een soort van halve inwoners, ze blijven van zeer groot economisch belang. Dat bewijzen de cijfers. Ze besteden meer dan mensen in het hoteltoerisme. Individuele huurvakantiewoningen staan in voor 52 procent van de bestedingen van toeristen. Dat is 464,9 miljoen op een totaal van 886 miljoen. 63 procent van de bestedingen gebeurt buiten de logies. Voor hoteltoeristen is dit amper 47 procent. De cijfers zijn overtuigend en ik ga ervan uit dat ze juist zijn. We zien aan de kust immers steeds minder duidelijk het verschil tussen weekdagen en het weekend.

Toerisme Vlaanderen heeft echter de brochure 'huurvakantiewoningen' geschrapt. Men slaagt er niet in om hier rekening mee te houden in het toeristisch logiesaanbod. De woningen worden niet in kaart gebracht. Er is tot nu toe geen enkele rekening gehouden met het 'Me-

morandum toeristisch verhuur aan de kust'. Deze nota dateert al van 2006 en er wordt nu aan de minister van Toerisme gevraagd om een forum te creëren om deze problematiek te bespreken.

Mijnheer de minister, kunt u ingaan op de verzuchtingen van de immobiliënsector? Wordt er overwogen om een rondetafel te organiseren? Is er sinds de nota al contact geweest met de sector en de heer Jassogne? Hoe kijkt u aan tegen deze problematiek?

De voorzitter: De heer Vrancken heeft het woord.

De heer John Vrancken: Mijnheer de minister, er is inderdaad een verschuiving naar tweedeverblijfstoerisme aan de kust. Het toerisme wordt daardoor gespreid over het hele jaar. Worden er stappen ondernomen om het economisch leven in bepaalde kuststeden nieuw leven in te blazen? Knokke, Oostende en in minder mate De Panne leven het hele jaar door. Wordt dit ook in de andere steden gepromoot, kwestie van het tweedeverblijfstoerisme op te vangen?

De voorzitter: Mevrouw Poleyne heeft het woord.

Mevrouw Sabine Poleyne: Mijnheer de minister, geachte collega's, ik heb in de beleidsbrief 2007-2008 gelezen dat deze problematiek in het Logiesdecreet opgenomen zou worden.

Zijn het gezinnen of groepen die de huurwoningen aan de kust voor verblijfstoerisme gebruiken? Want er is een groot verschil tussen een gezin dat als commerciële toerist naar de kust gaat en een jeugdgroep.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, ik denk dat het goed is dat de problematiek van de huurvakantiewoningen aan de kust uitgebreid aan bod kan komen in deze commissie. Bij de bespreking van de beleidsbrief is dat ook al wel gebeurd.

Men schat dat er 80.000 tweede verblijven zijn waarvan er 25.000 op de toeristische markt aangeboden worden. De CIB Kust raamt dat het om ongeveer 115.000 bedden gaat. Het is dus een belangrijke sector. Er moeten wel een aantal ramingen en extrapolaties gemaakt worden omdat het, in tegenstelling tot hotelboekingen, niet altijd gemakkelijk is om alle gegevens te vinden. Volgens Westtoer waren er in 2006 15.105.000 overnachtingen, waarvan 8.539.000 in de verhuursector en 6.565.000 in andere logiesvormen.

Dat stemt overeen met het percentage dat u daarstraks gaf. Het aantal aankomsten wordt geraamd op 2.880.000, waarvan 834.000 in de verhuursector en 2.046.000 in de andere logiesvormen. De sector staat de laatste tijd inderdaad onder druk. Er is een verlies van 2,8 procent van het aantal overnachtingen in de periode 2002-2006.

Ik kan u meedelen dat ik de vraag van CIB Kust voor een gesprek meteen zeer nauwgezet en actief heb opgevolgd. Het memorandum waar u naar verwijst, dateert van midden september 2006. Op 29 november 2006 had ik al een open en constructief gesprek met het bestuur van CIB Kust. Die vergadering had plaats in de CIB-kantoren in Gent. Tijdens dat gesprek heb ik me geëngageerd voor de organisatie van de door CIB Kust gevraagde rondetafel. Mede op vraag van CIB Kust is deze vergadering uitgesteld tot na de benoeming van de nieuwe administrateur-generaal bij het agentschap Toerisme Vlaanderen. De rondetafel heeft dan op 23 mei 2007 plaatsgehadt onder voorzitterschap van mevrouw Raymonda Verdyck. Aan tafel zaten zes bestuursleden van CIB Kust, Toerisme Vlaanderen met de administrateur-generaal en het waarnemend afdelingshoofd Kwaliteitszorg de heer Jos Vercruyse, Westtoer met de bestuurder Stefaan Gheysen en marketingdirecteur Philippe Lefebvre en mijn kabinet met als vertegenwoordiger de heer Nico Moyaert.

Volgende punten stonden op de agenda. Ten eerste, de stand van zaken van het Logiesdecreet, het decreet dat voor het eerst ook de sector van de huurvakantiewoningen opneemt als volwaardig te vergunnen en te promoten. Voorheen was dit niet het geval. Het tweede punt was de stand van zaken van het Reisbureaudecreet waarbij vastgoedmakelaars die in Vlaanderen gevestigd zijn en die bemiddelen bij de verhuur van vakantiewoningen in België of in het buitenland, vanaf 1 maart 2008 moeten beschikken over een vergunning als toeristisch verhuurkantoor. Het derde punt was het CIB-dossier Kustactieplan, namelijk de studie voor het opzetten van een online reserveringsdatabank. En tot slot het marketingbeleid van het agentschap Toerisme Vlaanderen.

Ik geef u een stand van zaken: Ik heb van bij de eerste contacten duidelijk gesteld dat ik het belang van de verhuursector voor het toerisme aan onze kust zeker niet onderschat. Integendeel, het is een heel belangrijke sector. Precies daarom heb ik ook de vertegenwoordigers van CIB Kust van meet af aan betrokken in de werkgroep ter voorbereiding van het Logiesdecreet. Zoals u weet, bepaalt het voorontwerp van Logiesdecreet dat er voor het eerst een overkoepelende regeling komt voor de hele Vlaamse toeristische logiessector met een transparant vergunningenstelsel en bijkomende sterrenclassificaties. Nieuw is dat daarbij voor het eerst ook dat vakantielogies, gastenkamers en vakantiewoningen in beeld komen, waaronder dus ook de commerciële appartementenverhuur aan de Vlaamse kust.

Het ontbreken van een specifieke toeristische regelgeving voor de commerciële verhuur van vakantiewoningen is een handicap voor deze sector, zeker op de buitenlandse markt. Ik heb dat hier al herhaaldelijk toegelicht. De trend is daar licht dalend. De toestand is niet dramatisch, maar stemt toch tot nadenken. Een en ander heeft te maken met het feit dat we een van de weinige landen zijn waar geen classificatiesysteem bestaat in de verhuursector. Vooral op de Duitse markt raken we almaar moeilijker het aanbod van onze appartementen en villa's kwijt. De mensen zijn daar de comfort- en liggingclassificatie zo gewend dat ze achterdochtig zijn. Ze durven niet voortgaan op de inhoud van websites of folders.

Ons kantoor in Keulen heeft vroeger al aan de alarmbel getrokken. De vertegenwoordiger stelde dat de Vlaamse verhuursector nauwelijks aan bod komt in de aanbiedingen van de grote operators omdat er geen classificatie is. De Vlaamse vakantieaanbiedingen komen daardoor nauwelijks aan bod in Duitsland, dat toch een heel belangrijke markt is voor ons.

Het systeem is bekend. Het gaat om een ontzaglijk grote markt. Wie zijn logies op de markt aanbiedt, moet zich aanmelden via internet, een affiche aan het raam, een advertentie enzovoort. Degenen die aan vrienden of familie verhuren, vallen niet onder die meldingsplicht. Zij die dat wensen, kunnen een vergunning en een classificatie krijgen. Wie zich aanmeldt, moet wel voldoen aan alle basisnormen over veiligheid, brandveiligheid, hygiëne en comfort die in het uitvoeringsbesluit van het toekomstige decreet zijn opgenomen.

Men kan een vergunning aanvragen, daardoor een sterrenclassificatie krijgen en zo in aanmerking komen voor promotie. Dat is belangrijk. Stilaan zal de markt gebruik maken van dat systeem. Zo maar verplichtingen voor vergunningen opleggen, is om praktische redenen niet doenbaar. De sector was daar ook geen voorstander van. Voor een dergelijke ontzettend grote operatie zouden we trouwens in een overgangsmaatregel van wel een decennium moeten voorzien. We kunnen dus net zo goed progressief een systeem invoeren. Wie publiek een huurwoning aanbiedt, moet zich aanmelden. Hij zal moeten beantwoorden aan bepaalde eisen voor vergunningen. Hij kan dan ook gecontroleerd worden. Als een gebruiker zich bedrogen voelt omdat het appartement, bijvoorbeeld, geen zicht op zee bood, wat nochtans beloofd was, kan Toerisme Vlaanderen wel een inspectie uitvoeren en de in het toekomstige decreet voorziene sancties opleggen.

Ik ben ervan overtuigd dat het nieuwe Logiesdecreet dé hefboom voor de huurvakantiewoningen aan de Vlaamse kust zal vormen. Ik heb het agentschap Toerisme Vlaanderen dit voorjaar echter al gevraagd de

goedkeuring van het toekomstige Logiesdecreet niet af te wachten en met de sector al na te gaan wat mogelijk is inzake promotionele ondersteuning.

Het vermarkten van dat aanbod vergt een specifieke aanpak. Door de afdeling Marketing van Toerisme Vlaanderen, en meer in het bijzonder door het buitenlandkantoor Den Haag, werd de laatste tijd diverse malen overleg gepleegd en samengewerkt met CIB Kust, onder andere over de plannen van CIB Kust om een online reserveringsnetwerk te bouwen – het project Kustactieplan –, de voorlopige publicatie van ‘vakantiewoningen kust’ vanuit de huidige CIB-database op de Nederlandse website van Toerisme Vlaanderen, de introductie van CIB Kust bij Euro Relais.

Op dit moment heeft het buitenlandkantoor in Den Haag alles in gereedheid gebracht om het aanbod van de kustverhuurkantoren voor te stellen op de Nederlandse website. CIB Kust moet echter nog altijd de afgesproken informatie aanleveren. Ook het kantoor Duitsland is klaar om daar op in te spelen. We wachten echter op de nodige informatie van CIB Kust.

CIB Kust wordt ook nauw betrokken bij de opmaak van het nieuwe strategische beleidsplan Toerisme/Recreatie voor onze Vlaamse kust. Die oefening loopt in een partnerschap met het agentschap Toerisme Vlaanderen en het provinciebedrijf Westtoer. Samen met andere belangrijke actoren is CIB Kust opgenomen in de ‘klankbordgroep’, die periodiek gevraagd wordt om te reflecteren over de verschillende fasen van de planvorming. Deze oefening loopt volop.

Ze worden dus betrokken bij dat strategisch plan. Er zal veel creativiteit nodig zijn om, bijvoorbeeld, een suggestie te doen in verband met het probleem dat de heer Vrancken heeft aangehaald. Het is niet zo evident om in de dalmaanden, de wintermaanden, iets te ondernemen. De heer Jassogne is een zeer dynamisch man. Hij zal geen middelen onverlet laten om mee te denken en creatieve voorstellen te doen.

De afdeling Marketing engageert zich ook om in de logiesbrochure Kust 2008 melding te maken van het aanbod van huurvakantiewoningen. Het in werking treden van het Logiesdecreet betekent dat alle vergunde huurvakantiewoningen vanaf dan kunnen rekenen op promotionele ondersteuning door het agentschap Toerisme Vlaanderen. Ik heb ook uitgelegd waarom dat zo is. Wij fungeren als tussenpersoon. Bij bepaalde promoties moeten we kunnen zeggen wat we aan de consument aanbieden. We moeten garanties hebben over kwaliteit, veiligheid, huurwaarborg enzovoort.

Ik waardeer de inspanningen van CIB Kust. Ik ben onmiddellijk ingegaan op hun vraag naar een rondetafel. Eerst heb ik hen ontmoet in Gent en vervolgens hebben

we de rondetafel georganiseerd. Daaruit zijn praktische afspraken voortgevloeid. Zij waren van begin tot einde betrokken bij het uitwerken van het Logiesdecreet. Ze zijn ook betrokken bij de strategische aanpak. Wij wachten op hun database. Ik begrijp dat het niet zo eenvoudig is. We willen de promotie in de eerste plaats richten op Nederland, maar aansluitend ook op Duitsland. Ik hoop dat het een kwestie is van korte tijd zodat we een maximale samenwerking kunnen realiseren, ook nu al in de fase voorafgaand aan het Logiesdecreet.

De heer Jan Loones: Dank u, mijnheer de minister. Uiteraard is de alarmkreet van de sector ingegeven door de aangekondigde tweedeverblijfstaks van 100 euro per appartement, maar dat is vandaag niet het onderwerp. Mijnheer de minister, voor het deel van de markt met vragen over de kwaliteit van het aanbod is dit een oplossing. Zij pleiten zelfs voor een verplichte vergunning met een vrijwillige comfortclassificatie, vervolgens het kenbaar maken van het aanbod en het marketingbeleid. U hebt die drie elementen belicht.

U hebt zelf aangehaald dat het gaat om een klein deel van de tweedeverblijfsmarkt. Het gaat over 25.000 woningen en appartementen, waarvan men weet dat ze worden aangeboden op de markt. Daarvan gaan er 20.000 via CIB. Gelukkig is CIB zo sterk en een goede beheerder. Op die manier kunnen we een beleid voeren voor een deel van het aanbod. Maar 60.000 verblijven vallen hier nog altijd buiten. Daarvan wordt een aantal enkel door de eigenaars gebruikt, maar het merendeel wordt wel degelijk verhuurd. Hoe je daarvoor een beleid moet voeren, is de vraag.

Deze verblijven maken evengoed deel uit van de toeristische markt, met name drie vierde van het aanbod. In 2003 waren de gegevens: 18.000 bedden in 352 hotels en 11.400 bedden in 110 campings en toeristische standplaatsen. In totaal ongeveer 30.000. In 25.000 huurvakantiewoningen waren er 115.000 bedden. Dat betekent dat de andere drie vierde, die buiten het beleid vallen, staan voor meer dan 300.000 bedden.

Zelfs het Logiesdecreet laat een groot deel van de markt over dat niet gecontroleerd wordt. Dat zat niet in mijn vraag, dat weet ik. Je kunt dit deel ook niet controleren. Toch is het een groot registratieprobleem. Zogezegd worden de verblijven niet aangeboden op de markt. CIB zal dit niet oplossen. Het is ook niet aan hen. Ik ken de oplossing ook niet. We trachten er vanuit de gemeenten een beheer over te voeren en er zicht op te hebben. We kennen die appartementen. Ze betalen een tweedeverblijfsbelasting. Maar hoe moet je het controleren? Dat zou een prachtige opdracht zijn voor een creatieve minister van Toerisme.

Minister Geert Bourgeois: We hebben een oplossing. Zodra je op de markt gaat, moet je je aanmelden. Je

moet dan laten weten dat je verhuurt. Op de markt gaan betekent: een klein zoekertje in een krant, een affiche aan het raam, melding online of eender welke vorm van publieke bekendmaking. Wie volledig privé verhuurt, blijft daarbuiten. Dat kun je niet in kaart brengen. Toch ben ik ervan overtuigd dat we op die manier een groot deel in kaart zullen brengen. Die verhuurders zijn niet verplicht een vergunning te hebben, maar ze moeten zich wel aanmelden. Doordat ze zich kenbaar maken als verhuurder, worden ze onderworpen aan het decreet, de uitvoeringsbesluiten en de minimale verplichtingen inzake comfort, hygiëne en brandveiligheid. Ze kunnen ook gecontroleerd worden.

Bij hun aanmelding krijgen ze geen controle. Dat is ook niet haalbaar. Beeld u in dat we 40.000 of 50.000 woningen moeten controleren, dan zijn we in tien jaar nog niet rond. Er komt een dubbel systeem van aanmelding en vergunning. Je kunt nu al een vergunning aanvragen, om in het classificatiesysteem opgenomen te worden. Dat is een troef in de promotie, ook op de buitenlandse markt.

Wie enkel verhuurt aan familie en kennissen, gaan we niet betuttelen. Er is geen urgentie om dat te reglementeren. Wie zich op de markt begeeft en zijn aanbod publiek maakt, verlaat de grijze zone. Die is verplicht tot aanmelding en moet dus voldoen aan de voorwaarden. Die kan een controle krijgen, ambtshalve of na een klacht.

Een huurder die zich belazerd voelt, zal onmiddellijk in het stadhuis een klacht kunnen indienen bij Toerisme Vlaanderen. De Inspectie kan dan ter plekke komen, een proces-verbaal opmaken en een waaier van sancties toepassen. Of de grijze sector daarmee volledig wordt bestreden, is onwaarschijnlijk. Er zullen altijd mensen tussen de mazen van het net glippen. Dit is een creatieve manier om de sector in kaart te brengen en te reguleren, in samenspraak met de sector die vragende partij is voor zo'n systeem. Ze weten immers dat het nodig is om aan de kwaliteit te werken. Het is een onderdeel van de promotie. Ik hoop dat dit de goede aanpak is.

De heer Jan Loones: Het gaat niet om enkele mensen, maar om 60 000 eigenaars. Ik kijk met belangstelling uit naar hun bereidheid om in het systeem in te stappen en naar de mogelijkheden waarover de overheid beschikt om het op te volgen. Het zal een monnikenwerk zijn. Ik hoop dat u de gemeenten niet als politieagent zult inschakelen. Er zal werk op de plank zijn wat het handhavingsbeleid betreft.

Minister Geert Bourgeois: We zullen alles elektronisch mogelijk maken, met de toepassing van het MAGDA-principe, zodat er zo weinig mogelijk gegevens moeten worden ingebracht. De mensen van de CIB zullen dat met plezier doen. De meeste zitten al op het web. Som-

mige mensen zullen misschien naar de CIB toestappen met de vraag dit voor hen in orde te brengen. We zullen de administratieve rompslomp zoveel mogelijk trachten te vermijden. De aanmelding is verplicht van zodra men een immobiliëngoed publiek op de huurmarkt aanbiedt.

De heer Jan Loones: Er zullen aanwervingen moeten gebeuren bij Toerisme Vlaanderen.

Minister Geert Bourgeois: De opdracht is gegeven om dit zo eenvoudig mogelijk te realiseren.

De voorzitter: Mevrouw Poleyn heeft het woord.

Mevrouw Sabine Poleyn: Ik heb gehoord dat de minister nog een vrouwennaam als symbool gevonden heeft, die ik niet kende: MAGDA.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: MAGDA staat voor 'Maximale gegevensdeling tussen diensten en administraties' en kan vrij vertaald worden als: vraag niet wat je al weet. Bij elk formulier dat in de toekomst moet worden ingevuld, zal men alleen de gegevens moeten vermelden waarover de overheid nog niet beschikt.

De voorzitter: Mevrouw Poleyn heeft het woord.

Mevrouw Sabine Poleyn: Heb ik het goed begrepen dat uw initiatief, dat ik heel positief vindt, vooral is gericht tot de verhuursector van commerciële vakantiewoningen, en niet zozeer tot het sociale toerisme of het jeugdtoerisme?

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Het is inderdaad specifiek gericht tot gezinnen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over Nederlandse vertalingen in de EU

De voorzitter: De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen: We hebben het twee jaar geleden al gehad over de tolkenregeling die jaren geleden in de raads werkgroepen van de Europese Unie werden ingevoerd omdat het technisch en logis-

tiel blijkbaar niet langer mogelijk was om nog alle officiële talen te laten vertolken. Men noemt dit de 'request and pay'-regeling, waarbij tot een bepaald bedrag Nederlandse vertolking van bepaalde werkgroepen kan worden aangevraagd. Het kan zowel vanuit België als vanuit Nederland worden aangevraagd.

Via de Stichting Taalverdediging te Amsterdam, die zich bezighoudt met het handhaven en het verdedigen van de Nederlandse taal in Nederland, heb ik een brief in handen gekregen van de Nederlandse minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap, doctor Ronald Plasterk. Hij stelt dat indien er een initiatief zou worden genomen ter bevordering van het gebruik van één werktaal binnen de instellingen van de Europese Unie, hij in beginsel een positieve grondhouding zou aannemen. Ik weet niet of dat een standpunt is van de betrokken minister, dan wel of die overeenstemt met die van het Nederlandse kabinet. Het is niet de eerste keer dat we vaststellen dat de taalgevoeligheid bij de Nederlandse overheid ietwat minder ontwikkeld is dan in Vlaanderen.

Weet u meer over de houding van de Nederlandse regering? Ik ga er alleszins van uit dat u een voorstander bent van het behoud van het Nederlands als werktaal binnen de Europese Unie en dat u zich daarvoor ook zal inzetten. Is er recent nog enig overleg geweest met de Nederlandse regering? Bestaat er ter zake nog altijd een gezamenlijk standpunt? Als dat niet het geval is, moet zo'n standpunt er dan niet dringend komen? Als ik me niet vergis, is er in 2005 een ambtelijke werkgroep opgericht op het niveau van de Nederlandse Taalunie om problemen en discrepanties tussen de Vlaamse en Nederlandse houding met betrekking tot het gebruik van het Nederlands in de Europese Unie, te behandelen. Zijn er nog dergelijke discrepanties? Waar situeren die zich? Zijn er de laatste jaren nog veel problemen geweest tussen Vlaanderen en Nederland voor wat betreft het taalgebruik?

Ik ben een beetje verontrust door de berichten uit Nederland. Ik had de indruk dat er een kentering ten goede was in hun houding. In uw antwoord op een schriftelijke vraag van 2 juni 2006 stelde u dat het vraaggedrag van Nederland voor vertolking in de raads werkgroep, mede als gevolg van de Vlaamse demarches, bijna op gelijke hoogte was gekomen als het Vlaamse vraaggedrag. Nu is er de brief van de Nederlandse minister van Cultuur aan de Stichting Taalverdediging waarin hij het 'request and pay'-systeem uitlegt. Hij verduidelijkt dat als de taalenvolpde wordt overschreden, de bijkomende vertolking moet worden vergoed. Hij voegt eraan toe dat daarom in zeer veel gevallen niet meer om een vertaling wordt verzocht. Hij laat in het midden of dit een algemene vaststelling is voor de verschillende talen of specifiek de vertalingen naar het Nederlands. Wordt er nog altijd gestreefd naar een maximaal gebruik van de beschikbare enveloppe voor de vertolkingen? Geldt dit nog

altijd evengoed voor Nederland als Vlaanderen? Is er sprake van een evolutie?

Is er sprake van een taalenvolpde voor het Engels? Hoeveel bedraagt die? Engelstaligen hebben mijns inziens een meer comfortabele positie. Ik vermoed dat die vertolkingen sowieso worden gedaan zonder enveloppe. Dat zou een discriminatie inhouden ten opzichte van de andere talen.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer de voorzitter, mijnheer Van Nieuwenhuysen, ik ken uw zorg en ik waardeer die ook, maar u moet zich niet ongerust maken. Dit belet niet dat het interessant kan zijn om de stand van zaken te kennen naar aanleiding van de berichten die ons hebben bereikt.

Ik heb contact laten opnemen met de Nederlandse ambassade en die heeft ons bevestigd dat het Nederlandse standpunt ten aanzien van het taalregime in de Europese Unie niet is gewijzigd en nog steeds uitgaat van vier basisprincipes: volledige gelijkberechtiging van alle nationale talen van de EU-lidstaten, het niet eroderen van de positie van talen als cultureel erfgoed ten gevolge van het Europese integratieproces, culturele verscheidenheid, wat wil zeggen behoud van veelaligheid, en ten slotte keuzevrijheid van de burger om te communiceren met de EU-instellingen in een officiële taal naar keuze.

Mij is gezegd dat er geen brief bestaat van minister Plasterk. U zegt dat u er een hebt en ik heb er berichten over gelezen, maar mij is gezegd dat die niet bestaat. Ik laat dit dan ook in het midden omdat ik er geen stuk van heb. Er is me bevestigd dat het kabinetstandpunt niet is veranderd. Ik heb trouwens onlangs gelezen dat minister Plasterk vraagt dat er voor elk Engels woord dat wordt gebruikt, een volwaardig Nederlandstalig equivalent is. Ik vind dat een positieve boodschap. Ik heb de ministers Vandenbroucke en Anciaux dan ook aangeschreven met de vraag om dit aan te kaarten binnen de Taalunie. Ze hebben er allebei positief op gereageerd.

De vier basisprincipes sluiten nauw aan bij de houding van de Vlaamse Regering dat binnen de EU niet aan het taalgebruik in relatie tot de burger mag worden geraakt en dat het taalregime van de Unie gekoesterd moet worden. Dit is een uiting van het respect voor de culturele diversiteit binnen de Unie en erkent de principiële gelijkheid van de talen en hun gebruikers. Ik blijf onverkort waken over het respect voor de taaldiversiteit en de gelijkheid tussen de officiële talen van de Unie. Daarbij blijf ik erbij dat de positie van het Nederlands en het principe van de taalgelijkheid op EU-niveau bewaard moet blijven. Ik zal dit ook bilate-

raal blijven aankaarten, zowel op niveau van de Nederlandse Taalunie als in mijn contacten met de Nederlandse overheid.

Het 'request and pay'-systeem is enkel een pragmatische oplossing voor het taalgebruik op technisch niveau van de diverse raads werkgroepen. Hierbij wordt geenszins geraakt aan het gebruik van de talen in de Raden, de Europese Raden en het Europees Parlement, en evenmin aan het taalgebruik in relatie met de burger. De informele raadsvergaderingen vallen ook niet onder dit 'request and pay'-systeem.

Voor elk jaar is er een bedrag van ongeveer 2 miljoen euro – 1 miljoen euro per semester – per taal, en dus ook voor het Engels, uit de raadsbegroting beschikbaar. Dit is de zogeheten taalenvolp. Voor het Nederlands deelt België de taalenvolp van 2 miljoen euro dus met Nederland. Indien de totale aanvragen voor vertolking boven de 2 miljoen euro uitkomen, moeten de betrokken lidstaten zelf het verschil bijleggen. In het geval van België en Nederland is daarbij sprake van een 50/50-verdeling, op basis van een gentleman's agreement tussen de Belgische en de Nederlandse permanente vertegenwoordiging.

Indien de aanvragen onder de 2 miljoen euro blijven, kan twee derde van het ongebruikte bedrag naar het reiskostenbudget van de betrokken lidstaten overgeschreven worden. Een derde vloeit terug naar de begroting van de Raad. Ook hier geldt een 50/50-verdeling tussen België en Nederland. Maar Nederland, en zeker ook ons land, gebruiken hun respectieve reisenvolpess sowieso niet volledig. De regel is historisch ontstaan, op vraag van andere lidstaten, die ver van Brussel verwijderd zijn.

Op 3 juli 2007 werd een akkoord bereikt over een gedeeltelijke hervorming van het 'request and pay'-systeem. Het bepaalt onder meer dat ongebruikte gelden voortaan van het ene naar het andere semester kunnen worden overgeheveld. Op mijn aandringen kon onze permanente vertegenwoordiging op EU-niveau verkrijgen dat de niet-gebruikte reisgelden voortaan ook naar de taalenvolp overgeheveld worden voor het volgende semester. Aangezien ons land zijn reisvergoeding uiteraard niet volledig gebruikt, is dit een positieve evolutie.

Wat de concrete werking van het systeem betreft, worden door de individuele lidstaten elk half jaar – via de respectieve permanente vertegenwoordiging – de behoeften voor vertolking in de raads werkgroepen doorgegeven aan het raadssecretariaat. Het is vervolgens het raadssecretariaat dat instaat voor de organisatie van de volledige Nederlandse taalenvolp.

Nederland hanteert een eerder pragmatische benadering bij het aanvragen van vertolking voor de raads werkgroe-

pen, zonder daarbij aan te dringen op restrictief gedrag. Daarbij wordt het Nederlands aangevraagd voor alle werkgroepen waar een functionele behoefte is aan het Nederlands. In de regel zijn dat technische groepen of groepen waar veel wetgeving wordt behandeld.

Wat Vlaanderen betreft, worden de aanvragen voor Nederlandse vertolking in de raads werkgroepen nog steeds gekoppeld aan het woordvoerderschap/assessorschap door Vlaanderen in de Raad, zoals bepaald in het samenwerkingsakkoord van 8 maart 1994. Dit betekent dat Vlaanderen het Nederlands aanvraagt voor alle werkgroepen waar Vlaanderen aanwezig is, zelfs als assessor. Wanneer er geen Vlaamse delegatie in de werkgroep aanwezig is, wordt het Nederlands niet aangevraagd. Voor de werkgroep Cultuur wordt systematisch het Nederlands aangevraagd, dit vanuit principiële overwegingen en vanuit ons traditioneel standpunt over de verdediging van culturele en taalkundige diversiteit.

Op die manier wordt dan ook gestreefd naar een optimaal gebruik van de beschikbare enveloppe van 2 miljoen euro. Bovendien is het tot op heden steeds mogelijk geweest aan de functionele behoeften van de Vlaamse delegatie te voldoen zonder daarbij de budgettaire enveloppe te overschrijden. Concreet was er voor dit tweede semester van 2007 onder Portugees voorzitterschap in een enveloppe voorzien van 1.150.275 euro per taal. Op basis van de Belgische en Nederlandse aanvragen wordt verwacht dat 921.690 euro zal worden gebruikt voor Nederlandse vertolking. Het juiste bedrag zal natuurlijk maar vastgelegd kunnen worden eenmaal het semester voorbij is. U kunt dus concluderen dat de Nederlandse taalenvolp ook grotendeels gebruikt wordt.

Ook in de toekomst zal ik dit optimale aanvraaggedrag voor vertolking en de koppeling van Nederlandse vertaling met Vlaams woordvoerderschap inderdaad bewaren. Een exacte cijfermatige vergelijking tussen het aanvraaggedrag van Nederland en Vlaanderen kan vooralsnog niet gemaakt worden. Deze gegevens werden opgevraagd bij het raadssecretariaat. Slechts na goedkeuring van de Nederlandse autoriteiten kunnen deze cijfergegevens aan ons ter beschikking gesteld worden.

In de ambtelijke werkgroep die op mijn vraag door de Nederlandse Taalunie werd opgericht, zullen vertegenwoordigers van de Nederlandse en Vlaamse departementen een eenduidige Vlaams-Nederlandse houding met betrekking tot het gebruik van het Nederlands in de EU bevorderen. De werkgroep is al twee keer samengekomen en heeft de bestaande regelingen en praktijken omtrent het gebruik van het Nederlands door Europese instellingen geïnventariseerd. Ze heeft ook de standpunten opgesteld die over het gebruik van het Nederlands in de EU door Nederland en door Vlaande-

ren in het verleden ingenomen zijn. Daaruit bleek dat Nederland en Vlaanderen op dit moment grotendeels op dezelfde golflengte zitten en dat er zich zo goed als geen uitgesproken discrepanties of problemen tussen de Vlaamse en de Nederlandse houding voordoen.

Daarnaast onderzoekt die werkgroep of het mogelijk is een werkwijze te ontwikkelen voor de behandeling van vragen over het taalgebruik en taalbeleid binnen de instellingen van de Europese Unie die door instanties of personen buiten de Nederlandse Taalunie – bijvoorbeeld bewindspersonen, burgers en organisaties – bij de organen van de Nederlandse Taalunie aanhangig gemaakt worden. Het doel van de te ontwikkelen werkwijze is dubbel. Enerzijds moet ze de Taalunie in staat stellen snel en adequaat een afgestemde reactie te geven op vragen van externen aangaande het gebruik van de Nederlandse taal binnen Europa. Anderzijds moet ze het voor de betrokken departementen in Nederland en Vlaanderen mogelijk maken om op initiatief van de Taalunie informatie uit te wisselen over het taalgebruik binnen de EU.

Voor elk jaar is een bedrag van ongeveer 2 miljoen euro per taal – en dus ook voor het Engels – uit de raadsbegroting beschikbaar. Over die aanwending heb ik ook geen gegevens. Ik kan ze ook niet krijgen. We zullen wel een poging doen, maar het kan alleen met toestemming van het betrokken land.

De voorzitter: De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen: Ik dank de minister voor het omstandige antwoord. Ik heb vooral onthouden dat het Nederlandse standpunt niet gewijzigd is. Dat lijkt me een goede zaak. Toch denk ik dat u waakzaam moet blijven. Ik heb hier de brief van minister Plasterk.

Minister Geert Bourgeois: Mag ik u vragen of die brief ergens gepubliceerd is? Want wij hebben van de Nederlandse ambassade vernomen dat er geen brief bestaat.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen: Ik heb een brief van 1 november 2007 en ik zal u een kopie bezorgen. Het onderwerp is het talenbeleid en de brief is gericht aan de Nederlandse Stichting Taalverdediging. Ik citeer even: “Via postbus 51 ontving ik uw vraag betreffende het bericht dat ik minder voertalen in Brussel zou wensen. Mijn opmerking betrof het vertaalbeleid in de EU, in het bijzonder tijdens vergaderingen. Ik heb aangegeven dat indien er door deze of gene een initiatief zou worden genomen ter bevordering van het gebruik van één werktaal binnen de instellingen van de Europese Unie, ik in beginsel een positieve grondhouding zou aannemen bij het bestuderen van een dergelijk voorstel binnen het kabinet.” Dat lijkt me vrij duidelijk en het is een beetje in tegenstelling met wat de Nederlandse ambassade u verteld heeft.

U hebt vroeger al de werking van het ‘request and pay’-systeem uitgelegd. Ik noteer dat er toch een nieuwheid is in de zin dat eventuele overschotten overgebracht kunnen worden naar het volgende semester. Ik denk dat dit een goede zaak is.

De werkgroep binnen de Taalunie sorteert blijkbaar effect. Er zijn weinig discrepanties en hij is toegankelijk voor derden. Dat is allemaal positief, maar ik denk dat u deze problematiek toch met aandacht zult moeten blijven volgen.

Minister Geert Bourgeois: Ik zal dat heel zeker doen. Ik heb van de Nederlandse ambassade vernomen dat minister Plasterk zelf geen enkel initiatief zal nemen. Integendeel, hij schaaft zich achter het standpunt van het Nederlandse kabinet.

Het is inderdaad goed dat we verkregen hebben dat we de overschotten kunnen meenemen naar het volgende semester.

De werkgroep waarvan ik aan de Taalunie de oprichting gevraagd heb, is zeker een goede zaak. Ik ben blij dat de Taalunie op mijn vraag ingegaan is en dat er effectieve bijeenkomsten geweest zijn met een heel concrete agendering en heel concrete en interessante punten, niet alleen voor ons als lid van de Taalunie maar ook voor de burgers, de ondernemingen enzovoort. Maar ik volg het vigilant op.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de onnauwkeurige berichtgeving in Flanders Today over de gevolgen van de splitsing van het kiesarrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde

De voorzitter: De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen: Mijnheer de minister, geachte collega's, we hebben het in deze commissie al een paar keer gehad over het verschijnen van Flanders Today, onder meer tijdens de begrotingsbespreking. Voor alle duidelijkheid, het is niet de bedoeling om dat debat over te doen.

Maar het blad is er en zal nog een tijd fungeren als een soort venster waardoor de buitenlanders in Vlaanderen of in het buitenland, een zicht krijgen op Vlaanderen. Ze hebben daartoe relatief weinig mogelijkheden en zo'n blad is dan ook meer dan een publicrelationsblad. Het

moet buitenlandse politici, pers, correspondenten, diplomaten, ambtenaren een andere klok laten horen aangezien ze doorgaans hun informatie uit de Franstalige pers halen. Informatieverstrekking aan die doelgroep is altijd belangrijk, maar zeker de laatste maanden, naar aanleiding van de perikelen rond de regeringvorming. Ik hoor van mensen die regelmatig met buitenlanders omgaan, dat buitenlanders niet goed begrijpen wat er hier omgaat. Wie afhangt van informatie van *Le Soir* of van de *Tribune de Bruxelles*, fronsst zich allicht de wenkbrauwen bij wat hij leest over dit land en over de Vlamingen.

Het is dan ook essentieel dat ten minste de informatie die in *Flanders Today* gepubliceerd wordt, correct en objectief is. Ik wil zeker niet suggereren dat u voortaan de pen van de journalisten zou gaan vasthouden. Maar ik vind wel dat u zou moeten toezien op een correcte weergave van de feiten én dat er met kennis van zaken geschreven wordt. Want als het is om in *Flanders Today* de bevestiging te krijgen van wat men in *Le Soir* leest, dan lijkt dit initiatief me overbodig en zelfs schadelijk.

Ik heb me dan ook behoorlijk geërgerd aan een artikel uit het vijfde nummer van *Flanders Today*, onder de titel 'BHV for Beginners'. Ik lees daar dat de Vlaamse partijen "want to abolish the right of French-speakers living in Flanders to vote for Francophone politicians." Iets verder wordt het nog eens herhaald: "The 120.000 French-speakers in Halle-Vilvoorde would lose the right to vote for French-speaking politicians".

De nietsvermoedende buitenlandse lezer krijgt vanuit Vlaamse hoek de bevestiging van wat hem in Franstalige bladen wordt voorgespiegeld. Door de splitsing van het kiesarrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde zou de Franstaligen het recht ontzegd worden om lijsten in te dienen waarop de inwoners kunnen stemmen. U en ik weten maar al te goed dat dit niet het geval is.

In het Vlaams Parlement zetelt een vertegenwoordiger van de Union des Francophones. Hetzelfde geldt voor de provincieraad van Vlaams-Brabant. Toen ik het artikel had gelezen, heb ik meteen een mail gestuurd naar de redactie van *Flanders Today*. Ik moet trouwens eerlijk toegeven dat in het eerstvolgende nummer de zaak werd recht gezet. Maar toen was het kwaad natuurlijk al geschied.

Mijnheer de minister, ik blijf dan ook bij mijn vraag. Hoe is zoiets mogelijk? Hoe kan het dat een redactie van een tijdschrift zoals *Flanders Today* op een dergelijk cruciaal moment en over een dergelijk belangrijk dossier blijkbaar niet weet waar de klepel hangt en Vlaanderen afschildert als een land waar een vermeende minderheid geen recht zou hebben om deel te nemen aan verkiezingen?

Ik neem aan dat u het er toch mee eens bent dat zoiets niet kan. Ik weet niet hoeveel mensen aan dat blad mee-

werken en of er iemand tussen zit die toch wel iets van de binnenlandse politiek afweet. Ofwel werft men zo iemand aan, ofwel beperkt men zich in de toekomst tot het publiceren van artikels waarin onze producten worden gepromoot, waarin toeristische reclame wordt gemaakt en recepten worden gepubliceerd.

Mijnheer de minister, welke richting moet het uit met *Flanders Today*? Is het de bedoeling om een mengeling te maken van wat toeristische informatie en ondersteuning voor onze bedrijven enerzijds en correcte voorlichting van wat zich hier op het politieke vlak afspeelt anderzijds? En zo ja, hoe wilt u een herhaling van dergelijke fouten in de toekomst vermijden?

De voorzitter: De heer Loones heeft het woord.

De heer Jan Loones: Het is voor een weekblad natuurlijk een hele opdracht om de buitenlandse pers en de geïnteresseerden te informeren over wat er in Vlaanderen gebeurt. Ik heb het blad voor het eerst toevallig gezien in de bar van het Novotel in Brussel. Het werd er ook gelezen. Het principe is dus goed. Om de pers, die zich vooral richt op de Franstalige media, de juiste informatie te geven is er echter meer nodig. Er moet gezorgd worden voor bijkomende informatie. Het is ook goed dat er een antwoordstrook in staat om het blad aan te vragen. Mijnheer de minister, u begrijpt ongetwijfeld onze bezorgdheid, die ook de uwe is.

De voorzitter: We krijgen, als parlementsleden en als leden van deze commissie, het blad ook allemaal thuis bezorgd.

Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer de voorzitter, collega's, ik neem inderdaad aan dat alle commissieleden ondertussen het blad thuis bezorgd krijgen.

Mijnheer Van Nieuwenhuysen, u hebt gelijk. De berichtgeving van *Flanders Today* over de BHV-crisis was niet accuraat. We hebben dat onmiddellijk gesignaleerd, net zoals andere alerte lezers. Ook van buiten Vlaanderen zijn er trouwens reacties op gekomen. Ook daar zijn er mensen die een abonnement hebben op het blad.

In het daaropvolgende nummer werd inderdaad een correctie gepubliceerd. Ik heb de tekst hier bij me. Ik zal hem niet voorlezen. Ik stel voor dat ik hem aan de commissie overmaak.

We hebben er niet enkel op gewezen dat de berichtgeving fout was. We hebben ook gevraagd om dat soort zaken in de toekomst te vermijden. Mijn administratie heeft aan de redactie gevraagd om over politieke en politiek-economische artikelen meer overleg te plegen

met de andere redacties van de Corelio-pers, zodat de feiten ook exact worden weergegeven.

Mijnheer Van Nieuwenhuysen, natuurlijk moet de onafhankelijkheid worden gerespecteerd. We kunnen post factum reageren. Ik ben blij dat u ook uitgaat van dat uitgangspunt. Ik ben altijd van mening geweest dat Flanders Today een onafhankelijk blad moet zijn dat onafhankelijke berichtgeving brengt. Ik zal er geen regeringsblad van maken. Het is geen propaganda-instrument. Als het echter objectief en neutraal wil informeren, moet uiteraard achteraf gemeld kunnen worden dat bepaalde berichtgeving fout was. Dat is in dit geval ook gebeurd.

Ik hoop dat fouten over dergelijke gevoelige zaken niet meer worden gemaakt. Ik ben trouwens van plan om het verslag van deze bespreking over te maken aan de redactie, zodat men daar weet dat het Vlaams Parlement – terecht – gevoelig is voor deze aangelegenheden. Het is echter zeker niet mijn bedoeling om daardoor de berichtgeving te sturen of te censureren. Ik wil er enkel op wijzen dat moet worden gewaakt over een correcte informatie.

Mijnheer Loones, u wijst nog eens op de noodzakelijke aanvullende informatie. Ik heb het daarover ook gehad in mijn beleidsbrief. Ik heb echter nu pas het positief advies van de Inspectie van Financiën ontvangen voor de aanvullende opdrachten. Ik heb meegedeeld dat er een overeenkomst is met Mediargus om dagelijks aan ambassades, aan journalisten en aan alle geïnteresseerden een aantal vertaalde artikelen te bezorgen uit de Vlaamse pers, zodat wordt ingegaan op mijn wensen en die van het parlement.

Ik heb gevraagd me het contract zo snel mogelijk voor te leggen. Ik teken het liever morgen dan overmorgen, zodat er een aanvulling is met achtergrondinformatie die in de eerste plaats gericht is op de buitenlanders die geïnteresseerd zijn in onze politiek – de diplomaten, de journalisten, maar ook lobbyisten, Europese parlementsleden enzovoort. Zij krijgen zo een aanbod bovenop de goede informatie die ze al ontvangen. Ik krijg immers van – ook buitenlandse – experts heel wat positieve reacties over de manier waarop Vlaanderen in beeld wordt gebracht.

Collega's, we weten vaak niet hoe het buitenland over ons oordeelt. Met enige overdrijving kan gezegd worden dat Vlaanderen wordt gezien als een geboorneerde natie, die cultureel nauwelijks ontwikkeld is. Vaak hebben de mensen in het buitenland een eenzijdig, vertekend beeld van ons. Het is dan ook belangrijk dat de nadruk wordt gelegd op onze culturele activiteiten, op onze evenementen, op onze toeristische troeven, en zeker op onze innovatieve economie en onze sterke economische slagkracht.

Wij hebben dus gevraagd om ervoor te zorgen dat dit zich niet meer voordoet, door zich voor dit soort berichtgeving te informeren bij en te overleggen met de andere redacties van Corelio.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen: Dank u, mijnheer de minister. Ik hoop dat dit incident – dat lijkt me in dit geval een correcte term – de redactie zal aanzetten tot meer zorgvuldigheid. Ik heb begrepen dat er voortaan overleg zal zijn met de andere redacties van Corelio voor de politieke berichtgeving. Ik wil benadrukken dat het niet om een detail gaat. We kunnen ons niet te veel fouten veroorloven.

Uit hoeveel mensen bestaat de redactie van Flanders Today? Is er iemand bij die politiek onderlegd is of niet?

De heer Jan Loones: Mijnheer de minister, aansluitend bij wat u zegt over de buitenlandse pers, noem ik nog een relatief goed voorbeeld. Libération bracht vorige week een objectief beeld van dit land met bijdragen van eigen journalisten. Ik apprecieerde bijvoorbeeld het artikel van Yves Desmet, dat ook in Le Soir gepubliceerd is. Hij nam het op voor de openheid van Vlaanderen en besprak het totaalkarakter. Misschien is het gepast dat u als minister van Buitenlands Beleid en Media aan Libération uw waardering uit. Ik weet niet of dat gebruikelijk is, maar ik denk dat die krant dat verdient.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer Van Nieuwenhuysen, ik moet u het antwoord op uw vraag schuldig blijven. Als u daarover een schriftelijke vraag stelt, wil ik daarop zeker zo snel mogelijk antwoorden. Ofwel kan ik het u ook zo laten weten. Ik weet het niet uit het hoofd.

Mijnheer Loones, ik heb nog niet de tijd gehad om de bijdrage van Libération helemaal te lezen. Ik kan niet antwoorden op uw verzoek. Het zou vanwege een minister trouwens ook een bijzonder ongewoon initiatief zijn.

De voorzitter: Het incident is gesloten.
